

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: Alexandru Lupeanu-Melin

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunt odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

In jurul orașelor.

Oamenii au cam început să-și uite de Dumnezeu și de lucrurile sfinte.
Tristă rătăcire de care trebuie să ne ferim ca de foc!

In zilele trecute stăteam de vorbă cu un zeos protopop dintr'un orașel din inima Ardealului. Vorbeam despre lume și țară. Eu spuneam: Adevărat că tare s'a înrăit lumea, părinte protopope! Oamenii dela rășboi încoace seamănă mai mult cu lupii răpitori. Sunt veșnic nesățui și porniți spre jaf. Nu se cruță nici frate pe frate. Toți aleargă numai după căpătuieli și după averi pe nemuncite. Idolul banului a tunat par'că în toate sufletele. Cu toate acestea... Căci am încredere în talpa neamului nostru, în țărănime. Sătenii ne vor mântui de toate primejdiile. Sufletul lor e curat ca lumina soarelui. Acest suflet n'a putut fi stricat de răutatea lumii. El, țăranul, e tot așa de bun și de curat ca și pe vremea Turcilor și a Ungurilor. El nu se abate dela Dumnezeu și dela calea cea dreaptă. Ceeace este putred în țara asta — și care țară din toată lumea s'ar putea lăuda astăzi că nu are putregaiuri? — se va însănătoși prin țaria care vine de jos, din aerul curat al livezilor și al munților, din măduva sănătoasă a poporului. Acolo, la coarnele plugului și la toporiștea coasei, e apa vrăjită care ne va vindeca de toate răutățile. Vlăstarele cari ies de acolo vor face din țara asta raiu pământesc! Și să nu crezi, părinte, că toată domnimea noastră e stricată. O, nu! Poporul românesc n'a fost lipsit niciodată la vremuri grele de conducători însuflețiți și curați ca arhanghelii din ceriu. Să ne gândim la voevozii cei mari, la Ștefan cel Mare, la Mihaiu Viteazul, ori la Domnul Tudor, la Inochentie Micu, la Bărnăuțiu, la Iancu, la Regele Ferdinand. Și la atâția alții, prin cari avem astăzi o Românie Mare!

Părintele protopop își netezește barba și ochii îi ard de însuflețire. Semn că nici sfinția sa nu este dintre cei cari cobesc numai a moarte și a perire.

Apoi se încălzește și mai tare și zice:

— Nici vorbă, nepoate, de perirea neamului românesc. Dacă n'a perit Românul când gema ferecat în oțele și era jăcmănit de toți răii de pe lume, cu atât mai puțin va pieri astăzi când suntem noi stăpâni pe soarta noastră. Numai de nu ne-ar imprilosti vre-un noroc slab, să ne cufundăm în prea multe păcate...

Cinstitul slujitor al altarului strămoșesc și de Unguri; apoi numai prin credința în Dumnezeu și în sfintele altare românești s'a mântuit.

Și să mai știți, că de o fi vreodată să ne înghită pământul și să ne ștergem de pe lume, ca niște ticăloși, apoi numai uitarea de Dumnezeu și de sfânta lui evanghelie ne poate cutropi!

— Să vezi, nepoate, că răutatea prinde a se furișa și prin meleagurile curate ale satelor noastre. Răsare și pe-acolo câte-o bubă, ba ici, ba colo. Eu sunt întristat mai ales de satele din jurul orașelor. Uite, de-o pildă în ținutul nostru. Mulți săteni își câștigă pâinea prin fabrici și prin băisaguri, unde mai sunt încă o multime de străini, eari le otrăvesc sufletele. Sătenii noștri apucă dela străini primejdioase învățuri și cad în rătăciri dureroase. Mai ales tineretul. Nu mai știe de frica lui Dumnezeu, nici de poruncile bisericii. În unele sate din aretul orașelor, bărbații tineri, feciorii și fetele se păgănesc par'că pe zi ce merge. Nu mai dau pe la biserică, ori dacă dau, vin numai ca să se vadă. Și s'a întâmplat că pe la hramuri de biserică, în loc de rugăciuni, s'au văzut beții și alte lucruri slabe. Preoții nici nu mai îndrăznesc să facă astfel de serbări pioase, cu mai multe sate împreună, că tineretele își fac de cap. Unde mai pui, că nicăiri nu au pocăiții, și alți rătăciți, cuiburi mai tari ca prin comunele din jurul orașelor. Străinii de prin orașe ne strică satele...

Caviosul protopop își pleacă barba tot mai tare și sub frunte i-se așază o negură de adâncă tristeță. M'au poso-

morit și pe mine vorbele sale și am rămas tăcuți amândoi vreme îndelungată.

— Iată o nouă primejdie națională! — ne-am zis apoi. Și iată, strigăm, să se audă pretutindeni și ne îndreptăm mai cu seamă către săteni și le zicem din adâncul inimilor noastre frățești:

— Dragi creștini de lege românească, voi țaria și nădejdea neamului nostru, nu vă lăsați târați în prăpastii de gozurile orașelor. Nu vă lăpădați de de-au avut mai scump părinții și strămoșii noștri ai tuturor: dragostea de Dumnezeu cel adevărat și de țara noastră și de Unguri; apoi numai prin credința în Dumnezeu și în sfintele altare românești s'a mântuit.

Și să mai știți, că de o fi vreodată să ne înghită pământul și să ne ștergem de pe lume, ca niște ticăloși, apoi numai uitarea de Dumnezeu și de sfânta lui evanghelie ne poate cutropi!

Pomenirea lui Iancu.

— O sută de ani dela nașterea lui. — Cum se vor desfășura serbările. — Iată programul publicat de către Comitetul cel mare dela Bacurești: —

Ziua I, 31 August

La Baia-de-Cris

Ora 8. Desvelirea bustului lui Avram Iancu în prezența ministrului cultelor și artelor și a prezidentului „Asociațiunei”.

Ora 9. Desvelirea plăcii comemorative dela casa unde a murit Avram Iancu, în prezența acelorași.

Ora 9 jum. Sosirea membrilor guvernului și a invitaților.

Ora 10. Sosirea și primirea Regelui și a Familiei Regale.

La Tebea

Ora 10 jum. Serviciul divin (parastas) la mormântul lui Avram Iancu, oficiat de mitropolitul Ardealului.

Cuvântări finite de mitropolitul Nicolae Bălan, reprezentantul guvernului dl. Alex. Lapadatu și un delegat al „Tinerimei Universitare” din Transilvania.

Defilarea omagială a publicului înaintea mormântului lui Avram Iancu.

Ora 12—1 jum. Masă oficială. Cuvântarea dlui președinte al Consiliului Ion I. C. Brătianu. Răspunsul Regelui.

În același timp se va servi o masă câmpenească oaspeților și poporului, după care vor urma cuvântări ocazionale ținute pe grăpuri de un ardelean, un bucovinean, un basarabean, un muntean și un moldovean.

Ora 2—4 jum. Drumul dela Baia-de-Criș la Câmpeni cu scurte opriri la Brad și Abrud.

La Câmpeni

Ora 4 jum.—5. Primirea Regelui și a Familiei Regale. Incuartiruirea invitațiilor.

Ora 6—7 jum. Ședința festivă a secțiilor „Asociațiunii” pentru comemorarea lui Avram Iancu, presădată de Rege. Salutul prezidentului „Asociațiunii”. Răspunsul Suveranului. Conferința dlui dr. S. Dragomir, profesor la Universitatea din Cluj, despre Avram Iancu. Cuvântările omagiale ale mitropolitului primat dr. Miron Cristea, mitropolitul Blajului dr. Vasile Suciș și delegatul Academiei Române. Cuvântul de încheiere și mulțumire al prezidentului „Asociațiunii”.

Ora 9. Reprezentarea piesei „Doamna Munților” (episod din revoluția dela 1848 în munții Apuseni) de I. U. Soricu.

Ziua II, 1 Septembrie

Pe muntele Găina și la Vidra

Ora 8. Plecarea la Vidra.

Ora 9—11 jum. urcarea pe vârful muntelui Găina.

Ora 11 jum.—2 Sfințirea crucei comemorative. Conferirea numelui de „Avram Iancu” Batalionului de vânători de munte din Abrud.

Cetirea decretului regal și cuvântarea dlui general G. Mărdărescu, ministru de război, răspunsul Regelui, masă câmpenească pentru invitați și popor, serbare populară îndatinată.

Ora 2—4. Coborîrea la Vidra.

Ora 4—5. Inaugurarea Muzeului național

Ora 5—6. Întoarcerea la Câmpeni.

Ora 6—8 jum. Drumul dela Câmpeni la Turda.

Ziua III, 2 Septembrie

La Cluj

Ora 10 jum. Recepția Regelui și a Familiei Regale.

Ora 11. Omagiile reprezentanților autorităților, confesiunilor și diferitelor corporații, în localul Prefecturii.

Ora 12. Serviciul divin oficiat de episcopul Clujului la locul rezervat pentru ridicarea statuei lui Avram Iancu. Cuvântarea dlui ministru al cultelor și artelor, Alex. Lapedatu.

Ora 12 jum. Revistă militară.

Ora 1. Masă oficială.

Ora 3. Plecarea Majestății Sale Regelui și a Familiei Regale.

De prin satele noastre.

Mulțumită publică.

Subsemnații în numele poporului nostru din Feișa ținem să exprimăm și pe această cale cea mai ferbinte mulțumită direcțiunii institutului de credit „Vulturul” din Dicioșanmărtin și în special Dlui director A. Maior la a cărui propunere s'a plătit suma de Lei 1417 costul unui frumos dulap pentru sf. noastră biserică în care se vor păstra vasele și ornatele sacre. Dumnezeu să le răsplătească însuși. Nu putem să nu ne exprimăm totodată și admirația față de dibăcia micilor orfani de război din Blaj, în al căror atelier s'a pregătit acel dulap, care e un adevărat decor într-o biserică. Aibă conducătorii acestui atelier al orfanilor de război mângăierea că truda și osteneala lor nu e zădarnică. Poștească ori cine și trecând prin Blaj — cerceteze și acest loc unde se face așa lucruri frumoase și n'o să-i pară rău.

Feișa la 1 August 1924.

Liviu Costea
preot.

Ion Horhat
primcurator.

Dare de seamă. La petrecerea ținută la Feișa, în ziua de 1 August, au sursolvit: Dr. Ioan Bălan Chelemen 25, Dna L. Domșa, A. Nyerges, A. Aron cu câte 20 Lei, Dr. A. Măclariu 15, Dra E. Groza, N. Aldea cu câte 10 Lei. Total 600 Lei. Totalul încasărilor: Lei 2200—. Ieșite Lei 4490'50.

Comitetul.

Grăunțe sufletești.

Cumpătul.

Trăia înainte cu 40 de ani un călugăr foarte cucernic cu numele Francis de Paula, care a făcut o mulțime de minuni și de aceea biserica l-a și ridicat la cea mai înaltă vrednicie, care i-se poate da unui om, la vrednicia de sfânt, El era din Calabria, dar locuia într-o păștărie din jurul orașului Napoli (Italia). Auzind regele Ludovic al unsprezecelea al Franței despre minunile săvârșite de acest sfânt și simțindu-se foarte bolnav, l-a rugat pe papa dela Roma, să-l înduplece pe sfântul ca să meargă la el și să-l vindece. Sfântul a ascultat de Papa și s'a dus. Indatăce a fost adus înaintea regelui, a început să-i vorbească despre viața cealaltă și să-l înduplece la pocăință și la îndreptarea vieții. Totdeodată îi spuse înainte că zadarnic se leagă așa de mult de viața aceasta, Dumnezeu nu-l va vindeca și deci va muri în curând. Regele a rămas foarte îngândurat, iar a doua zi l-a chemat din nou la patul său și l-a întrebat, ce să facă, pentruca să se poată mântui. Sfântul l-a sfătuit să se spovedească cât mai des, să se cuminece zilnic și să dea milostenie. Regele l-a ascultat și după câteva săptămâni muri în brațele sfântului în anul 1483. Înainte de moarte regele a voit să-l răsplătească pe sfânt într-un mod oarecare, i-a dăruit deci o puștină de 100 de mii de franci aur. Sfântul însă n-a primit statua, ci a răspuns: „Eu nu mă închin nici aurului nici argintului, ci numai Preacuratei; și pentruca să mi-o pot mai bine închipui înaintea mea îmi ajunge și o icoană de hârtie a Ei”.

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Povestea cu pădurea.

(Pildă de subt Unguri).

Într-o țară depărtată, trăia pe vremuri un împărat, care, de multă îmbuibare în care petrecea, se scrintise binișor la minte. Oșpețele cele mai strălucite nu-l mai mulțameau, curtenii nu mai știau ce să mai iscodească să-l țină mereu vesel, iar dacă se mânia, nu cruța nici un boer nici cerșitor, și care cum dădea în ochii lui când era în toane rele, îi reteza capul. Și cum tot mai des i-se încruntau ochii, cei mai mulți boeri de curte fugiră noaptea și se ascunseră prin munți.

Acum împăratul cel scrintit se apucă de tot felul de nebunii. Puse pe argași, să cutreere pădurile să-i prindă toate căprioarele și cربی; închise pe mândrele viețuitoare ale codrilor în cotețe strâmte și murdare, în cari și periră. Porunci să-i prindă pe toți vulturii și-i încue în colivii, în cari se prăpădiră craii văzduhului. Jumătate din oamenii împărăției periră spânzurați prin arbori, prăbușiți de pe stânci, în prăpastii amețitoare.

Țara peste care stăpâna era întinsă și bogată, dar, pe toată întinderea ei, cea mai mare frumusețe era o pădure de stejar, ca și care nu se mai afla în nouă țări. Nu era un

singur arbore străin în ea, iar stejarii erau înalți și puternici, și din coroanele lor bogate închipuiau o nemărginită boltitură verde.

Ce-și zice nebunul într-o zi?

— Vreau ca pădurea asta să nu mai crească. Apoi chemând slujitorii și ostași le porunci: „Luați funii și frânghii și toată pădurea să mi-o ferecați; stejar de stejar să legați, coroanele lor să le strângeți în cercuri strânse. Vreau să nu mai crească. Nu-mi place puterea ei”.

Ani întregi legară slujitorii și ostașii. Dar când rețeaua de funii cuprinse întreaga pădure, se porni un suflu puternic de vânt, care se schimbă curând în vijelie cumplită. S'a început să se frământă, să se îndoale pădurea, și unde n'au început să plesnească legăturile! Unele erau și coapte de vreme, dar pe cele mai multe le rupse puterea uriașelor brațe și trunchiuri, puse în mișcare de vijelia cea cumplită. Când trecu furtuna, pădurea râdea în soare, mai puternică de cum fusese. Mai rămăseseră unele noduri pe câte un trunchiu, dar ploile le putreziră în curând, iar rozătura ce-o tăiară legăturile pe ramuri se vindecă repede.

Împăratul cel scrintit văzu, se mânie și zise:

— Luați și plopi, arțari și jugastri și sădiți-i în pădurea cea bătrână. Arborii noi să-i îngrijiiți, să le duceți mereu îngrășăminte, ei vor crește mari, și va îneca pudurea cea sumeață.

Nebunul nu se gândea, că chiar d'ar fi fost să-i reușească planul, el nu mai putea să vadă

cu ochii lui minunea, căci ar fi trebuit zeci și sute de ani pentru asta.

Dar viața arborilor celor noi nu fu decât trei ani. Oricât le-au dus îngrășăminte slugitorii și-au săpat în jurul lor, fagii și plopii, arțarii și jugastrii, periră, se uscară pentrucă nu aveau lumină. Ei rămăseră niște uscături triste sub uriașa boltitură verde a stejarului. Alții, cari fură sădiți pe la marginea pădurii, fură smulși din rădăcinile slabe de cel dintâi viscol.

Împăratul, dupăce văzu, se scrinti și mai rău.

— Vreau să stărpesc pădurea cea nerușinată, — zise slujitorilor, — n'am s'o mai rabdă. Nu veți merge s'o tăiați cu topoarele, pentrucă tot mai pot rămânea rădăcini, și nerușinata să crească din nou. Ci veți smulge din rădăcini fiecare copac. Luați boi, luați bivoli, să vie țara întreagă să vă ajute.

Nebunul la ce să gândește? Împăratul nu voia să știe nimic, că pădurea asta din moși strămoși, a fost cel mai mare bine pentru țară. Din ea se tăiau ghioagele cu cari pe vremea aceea se făcea, în mare parte, bătaia; din ea tăia stâlpii cei mai groși ca să facă picioarele unui pod peste râu, din blană de stejari de aci se clădi cea mai veche biserică din țara întreagă, ba chiar în palatul împărătesc era un foisor închiegat din lemn din pădurea asta.

Nu se gândea la folosul pe care țara întreagă îl avu și-l mai putea avea din pădurea asta.

Sfântul Francisc de Paula a fost cumpătat, s'a îndestulit și cu o icoană de hârtie a reauratei, cu toată ptea să aibă una de aur, pentru că bine știa, că aceeaș slujbă i-o dă și una și alta. La ce să primească deci aurul, când cu acela se puteau hrăni atâția săraci. El a fost deci cumpătat, nu s'a folosit de plăcerile pământeste numai întru atâta, încât îi erau de lipsă pentru susținerea vieții și pentru ajungerea la fericirea veșnică. Cu un urvânt el a fost cumpătat.

În urma păcatului strămoșesc însă omul este plin de pofta de a gusta până în fund oate plăcerile lumii acesteia. De aceea se nasc n noi atâtea pofte trupești, cari de cari mai primejdioase pentru mântuirea sufletului. Dar nu numai mâncările, beuturile și plăcerile trupești le dorim noi, ci și cinstea, veselia și alte plăceri. Zădarnic ne sfătuiește apostolul Pavel: „*Având de mâncare și îmbrăcăminte, cu tu acestea îndestulați să fim*” (I. Timoteiu 6, 8), că noi nu-l prea ascultăm, ci suntem asemenea muștelor, cari cât ce simțesc dulceața se îmbulzesc cu sutele ca s'o soarbă, și așa-dară ne asemănăm cu dobitoacele, dupăcum zice psalmistul David: „*Și omul în cinste fiind n-a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte și s'a asemănat lor*” (48, 13). De altfel Dumnezeu și pedepsește necumpățul și încă foarte aspru, pentru că toți aceia cari sunt necumpătați în mâncări și beuturi și-n celelalte plăceri trupești își nimicesc sănătatea, ajung la sapă de lemn, ajung să nu mai poată nici lucra și făptuesc cele mai groaznice fărădelegi: furturi, omoruri și altele.

Iată pentru ce cade atât de bine, când cetești la sfântul apostol Pavel (I. Cor. 29—31): „*Și aceasta zic fraților, că vremea de acum scurtă este, ca și cei ce au muieri să fie ca și cum nu ar avea. Și ceice plâng ca cum nu ar plânga și ceice se bucură, ca cum nu s'ar bucura, și ceice cumpără ca cum nu ar stăpâni. Și ceice se folosesc cu lumea aceasta, ca cum nu s'ar folosi, că trece chipul lumii acesteia*”.

Părintele Iuliu.

Dar' nu se gândeau nici slujitorii: tot obicinându-se să împlinescă poruncile nebune ale împăratului, se aleseseră și ei cu scrințele la cap. Se apucaseră să smulgă cel dintâi stejar dela marginea pădurii.

Vezi bine, munca lor fu zadarnică. Ei își ziseră: „Aici stejarul a avut loc de ajuns, și-a întins rădăcinile până departe. Să mergem spre înima pădurii și de acolo să începem”.

Dar' aici nu putură nici atât. După ce cercară cu mii și zeci de mii de fire, își ziseră: „Ce-i de făcut?”

Rădăcinile stejarilor erau adânci, toate se împleteau pe sub pământ într'o rețea nesfârșită, toate se îmbrățișau. Un stejar fără altul nu-l puteau smulge. Ca să desrădăcineze pădurea întreagă, vedeau și ei că nu se poate. Atunci se mulțumiră să smulgă câteva uscături și să le ducă împăratului. Dar și acestea până la palat se zdrobiră, se frânseseră. Reușiră să ducă întregi numai câteva trunchiuri umflate, găunoase și putrede.

Când văzu isprava, împăratul, se înverzi de mânie, se puse în fruntea oștenilor și a slujitorilor strigând: „Luați securile și după mine”.

Dar' când se apropiau, cei armați cu ferul în mână, auziră un văjeit nemaipomenit și văzură în curând cum bătrâna pădure amenință ca o nesfârșită oaste. Stejarii uriași se îndoiu până la pământ, și vântul ce bătea din pădurea răsvrătită era așa de puternic, încât trântea la

Ce mai e în lumea largă.

Sfatul cel mare dela Londra

s'a isprăvit cu bine. În vremea din urmă toată lumea privia cu inima strânsă de teamă spre capitala Angliei, căci acolo mari lucruri se puneau la cale: ori pacea, ori o nouă perzanie a popoarelor. În mâna alor patru-cinci miniștri, Macdonald englez, Herriot francez, Marx și Stresemann nemți, era însăși fericirea ori noua prăbușire a Europei. Totul atârna de-un fir de păr. Slavă Domnului, că lucrurile au ieșit spre pace. Treaba se învârtea în jurul încordării dintre Francezi și Germani pentru ținutul Ruhrului și a despăgubirilor de război. În celea din urmă delegații au ajuns la o înțelegere cuminte: au îngăduit ceva și Francezii și s'au plecat și Germanii, făgăduind că vor fi oameni de cuvânt și vor plăti cu ce sunt dator. În schimb Francezii își vor trage oștile din Ruhr în așa fel, ca pe 25 August 1925 Nemții să nu mai aibă asupra țării lor nici un soldat francez.

Delegații și-au strâns mâinile prietenești și s'au și despărțit în ziua de 16 August. Lumea poate răsufla ușurată. Prin înțelegerea dela Londra o mare pacoste a fost înlăturată: pacostea a unui nou război cumplit, care mocnia amenințător în Apusul Europei.

America începe să fie în mare fierbere pentru alegerea noului președinte al Statelor Unite. Acestea alegeri au turburat totdeauna adânc țara dolarilor. Nu-i vorbă de turburări sângeroase, ci de opriri de fabrici și de pierderi de vreme și de bani, pe la adunările de propagandă (conferențe). Că americanii sunt foarte turbați când fac alegeri. De nimic nu mai stau decât de turburări și de adunări. Iar scurta cine o trage? Bieții emigranți, lucrătorii de prin fabrici, care rămân cu lunile fără lucru și fără câștiguri. Așa va fi și la alegerea care se pregătește acum.

pământ pe ostașii mai cu inimă cari se apropiară de împărăția stejarilor.

Nime nu mai cuteza acum să se apropie, cu toate urletele împăratului. Atunci nebunul eși dintre oșteni, își puse capul în piept și porni înainte. Dar când fu aproape, stejarul de graniță își aplecă un ram, îl săltă pe nebun ca pe un fir de paiu, și când slujitorii se grămădiră în jurul celui izbit de pământ, din împărat nu mai era decât o grămadă de carne.

De atunci pădurea cea de stejar e cinstită de toți împărații cari s'au mai perândat în țara aceea, și nime nu se mai apropie de ea cu gândul să o stărpească. Toți știu acum că o mare putere a țării stă chiar în pădurea aceea...

ION AGĂRBICEANU.

„Cărțile bunului creștin”.

A ieșit de sub tipar cartea d-lui profesor IULIU MAIOR:

DESPRE PĂCAT,

gânduri, sfaturi și povește îndreptate către creștinii zilelor noastre.

În această carte un preot zelos și cu durere de neam arată rănilor sufletești de cari suferim și ne arată și leacurile de vindecare, cari sunt învățăturile mântuitoare ale Domnului Hristos.

Se află de vânzare la *Librăria Seminarului* în Blaj. Prețul 5 Lei. Cu poștă cu tot: 5 Lei 50 bani.

Știrile Săptămânei.

Să nu uita iubii noștri cetitori că suntem în jumătatea a doua a anului, deci toți acela cari n'au plătit abonamentul decât pe șase luni, sunt rugați cu stăruință să-și înnoiască abonamentele. Asemenea rugăm pe toți cei în restanță cu plata, să ne trimită banii cu cari ne datoresc. Gazeta are cheltuieli mari și noi n'avem altă nădejde decât în bănișorii de abonament.

Prețul gazetei este:

Pe un'an 90 Lei.
Pe o jumătate 45 Lei.
Pe trei luni 25 Lei.

Administrația gazetei: „UNIREA POPORULUI”.

Păharul Dui Hristos. O știre din New-York în America ne spune un lucru foarte însemnat și anume că americanii ar avea unul dintre cele mai scumpe lucruri ale religiunii creștine: „Păharul Dui Isus Hristos”. Spune legenda că ar fi chiar acela, în care Dl Hristos la cina cea mai de pe urmă a prefăcut vinul în scumpul său sânge și din care apoi a beut El și apostoli. Poate fi și una și alta două lucruri însă sunt sigure. Că acela va fi cunoscut dacă va fi cel adevărat și prețul lui va trebui să fie de o raritate nu americană, ci lumească.

Iar lucruri nouă. Un dascăl român din comuna Buzoiești (jud. Argeș) a născocit o mașină nouă de secerat grâu. Această mașină minunată și seceră și îmblățește în aceiaș vreme, paiele le aruncă jos în grămezi, iar grăunțele le adună într'o lădiță din dosul mașinei. E ușoară, poate fi trasă de două perechi de boi. Suntem mândri, că avem între cârturarii români oameni așa vrednici.

Betia niciodată nu duce la bune. În Cluj mai mulți prietini ș'au petrecut până noaptea târziu. Suindu-li-se otrava în cap nu s'au mai putut înțelege între ei și scoțind cuțitele s'au străpuns unii pe alții.

În Ungaria stările sunt foarte proaste și acum, la atâția ani după război. Scumpetea e mai mare ca ori unde în lume. O mulțime de unguri au plecat încă la începutul verii prin țările din jur la scâlzi. Însă n'au plecat de îmbrățișări cum s'ar crede, ci tocmai de sărăcie. Că mai ușor pot trăi în alte țări cu plățile lor, decât în Budapesta. Sunt plise și scâlzile noastre din Ardeal cu Unguri. Un doctor din Budapesta, pe care l-am întâlnit în tren acum câteva zile ne spunea:

— Eu am venit în Ardeal la scaldă, nu atât de dorul apei că apă avem și noi destulă și încă pe ales, ci am venit să pot mânca bine și ieftin. Că la noi în Budapesta un ou de găină ni-se vine în 7 lei; pe când în Ardeal îl căpătăm cu 2 lei, unde-i mai scump. Și trenurile românești sunt cu mult mai ieftine decât celea ungurești. Cu banii cu cari trăiesc eu sărăcește în Budapesta, aici la DVOastră sunt boier de cei mari! Cine spune că nu-i mulțumit în România n'are decât să facă o plimbare până la Budapesta...

Nu-i mirare deci, că în Budapesta s'a înmulțit foarte cei ce își curmă zilele de greul traiului.

... Auziți voi cărcotași, cari tot huliți România mare!

Un câno un milion. Aranjându-se o expoziție de câni, o domnișoară engleză pentru ca să ducă cânele ei premiul, a cumpărat unul cu un milion și la urmă tot n'a fost cânele ei cel mai ales, ca să ducă premiul. Se vede că a avut prea mulți dolari.

O biserică foarte mare. În orașul Liverpool din Anglia se lucră la o catedrală

de 20 de ani și încă nu e gata. S'a sfințit, acum de curând ca să se poată folosi, dar se va mai lucra la ea încă vre-o 12 ani. Pe lângă sumele fabuloase, cari s'au cheltuit până acum, se mai cer 2 milioane lire șterline (1 liră șterlină e 1000 Lei), așadar mai trebuie 2000,000,000 (două mii de milioane) până să fie gata. Aceasta va fi cea mai mare biserică din Anglia, iar din lume a treia.

Locuință în turn. În America unde vezi multe lucruri minunate și rarități, între altele un crâșnic ș'a făcut locuința în turnul catedralei din orașul Mexico. Acolo trăește el, femeia lui, copiii și mama clopotarului, care e de 70 de ani, și care de 40 de ani încoace n'a părăsit turnul bisericii niciodată, ca să coboare jos între oameni. Locuința acestor oameni, cari nu simt deloc lipsa de-a coborî printre semenii lor de jos, e așezată chiar sub clopote și-i destul de mare, deoarece mai adăpostește și numeroase familii de animale, căci clopotarul ține găini acolo'n turnul bisericii, capre ba chiar și porci.

Clopotarul, nici el de 7 ani n'a părăsit turnul, și copiii, până nu ajung la vârsta de școală încă nu umblă pe pământ. Mama clopotarului acolo vrea să închidă ochii pe vecie și tot așa și fiul ei și după el copilul lui, pentru că oficiul acesta se moștenește din tată în fiu.

Cum trăiesc ovreii la noi în țară. Auzim, că undeva în Ardealul acesta bogat și totuș cu atâția oameni săraci, într'un orașel locuit aproape numai de Români, o familie ovreiască duce lume dalbă, cu ojini și cini mari în fiecare săptămână, cu cântece la pian și cu veselie multă. Românii săracii, slujbași cu plăți amărâte, se plimbă pe la ferești, aud cum răsună cântece ungurești în casa plină de belșug a ovreilor, aud, și, celor înțelegători, li-se strânge inima... Tot acest belșug vine dintr'o prăvălie în care nu muncește decât o singură persoană din familia fericită, iar ceilalți se bucură numai de roadele muncii ei. În acelaș orașel prăvăliile românești abia o tăvălesc de pe-o zi pe alta. Singur una ori două mai fac ceva ispravă la câștig.

Cine-i de vină? Ovreii cari se îmbogățesc, își petrec fericiți și cântă ungurește în nasul celor a cui e țara, ori Românii cari își durigă creșterii în punga ovreilor unguriți? Nu știm. Una însă e adevărat: istețul duce lume dalbă și e dreptul lui. Și iarăș e adevărat, că nu cu spargerii de ferești se va face cumpăna bună în țara asta, să mai poată cânta și Românul în țara lui, măcar numai cât cântă unii ovrei ungurește!

...Acestea ni-le scrie un prieten din alte părți, că la noi în Blaj e altmintrelea. E cum trebuie să fie...

Logodnă. Domnișoara *Elena Mărginean* și Domnul *Petru Nirăștean* logoditi. Felicitări. (93) 1-1.

Poșta gazetei.

Dnii Gheorghe Suci, Semeac: Am primit 45 Lei. Mai restați Lei 7 pe 1924.

Dnii Ioan Rotariu, Târgul-Mureș: Mai restați pe 1923 Lei 19 și pe 1924 Lei 10. Total 29 Lei. Adresa v'am schimbat-o. Foaia vă merge regulat.

P. On. Traian Trușășiu, protopop Zălau: Am primit suma de 1440 Lei. Sunteți în rând pe 1924 cu of. parohiale.

Dnii Ioan Pop Chira, Șarmaș: Cartea ce o cereți nu se mai află, căci s'a epuizat.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Binevoitorii și sprijinitorii gazetei noastre plătesc abonament 100 lei pe an

Nr. 170.

execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii, articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare: *o masă de scris, ceas de perete, garderop și divan* cari în urma decisului Nr. 371/2 din anul 1922 al judecătoriei de ocol din Târgu-Murăși s'au executat în Bălăușar în favorul executorului firma »Coloniale« s. a. de comerți repr. prin advocații Dr. B. Citron și Dr. N. Mark împotriva executorilor din comuna Bălăușar pentru încassarea capitalului de 1346 Lei 35 bani și acces prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 3300 Lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. G 1275/3—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 29 August anul 1924 la orele 17 p. m. în comuna Blaj și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii LX din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încassat face 1346 Lei 35 bani capital, dobânzile cu 5 0/0 socotind din 25 Aprilie 1922 iar spesele până acum staverite de 1151 Lei 80 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Blaj la 31 Iulie 1924. *Niculăe Baciu*, executor judecătoresc de ocol. 88 1-1

Nr. 168.

execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: *o sapă sură de 8 ani* care în urma decisului Nr. 1017/2 din anul 1924 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în Spățac în favorul executorilor Ciurar Adam și soții repr. prin advocatul Dr. Ioan Bianu împotriva executorului locuitor din comuna Spățac, pentru încassarea capitalului de 1081 Lei 75 bani și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani se vor vinde prin licitațiune publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. G. 1858—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 29 August anul 1924 la orele 11 în comuna Spățac și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XI. din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încassat face 1081 Lei 75 bani capital, dobânzile cu 5 0/0 socotind din 18 April 1924 iar spesele până acum staverite de 547 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Blaj la 31 Iulie 1924. *Niculăe Baciu*, executor judecătoresc de ocol. (86) 1-1

Nr. 179.

execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective LXI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: *7 felderi de grâu*, cari în urma decisului Nr. 1115/2 din anul 1924 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în Biiă în favorul executorului Maxim Blaga repr. prin advocatul — împotriva execu-

vatului din comuna Hususău, pentru încassarea capitalului de 200 Lei — bani și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 560 Lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. G 2239—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 4 Sept. anul 1924 la orele 3 p. m. în comuna Biiă și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii LX din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încassat face 200 Lei — 0/0 socotind din — iar spesele până acum staverite de 315 Lei 05 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului LXI din 1908 § 20. Dat în Blaj la 14 August 1924. *Niculăe Baciu*, executor judecătoresc de ocol. (95) 1-1

Simion Berzan, Blaj,

Vinde unelte de rotar. A se adresa în Strada Mitropoliei. (96) 1-1.

Nr. 102/1924.

Concurs.

Capitulul Metropolitan publică concurs pentru ocuparea postului de actuar la Administrațiunea centrală capitulară din Blaj. Retribuția lunară împreună cu acest post și întregită cu ajutor de stat este de 1600 Lei. Cererile se vor înainta până la 25 Septembrie 1924.

Blaj, 7 August 1924.

Dr. Ambroziu Chețianu
canonic metrop. adm. capit.

(94) 1-1.

Fabrica Emil Oltean et comp. Blaj.

Primește doi ucenici pentru

broderia artistică.

Dela concurenți se pretinde să aibă cel puțin 3 clase liceale și să fie buni desemnatori. Concurenții să se adreseze direct sa prin scris la cancelaria fabricii. (92) 1-4.

Un băiat

din casă bună se primește ca ucenic la depozitul de piele IOAN BLAGA în BLAJ.

Vor fi preferiți cei cu clase de liceu.

Se recomandă școlilor primare și secundare de fete **Fetița orfană** piesă de teatru cu cântări și jocuri, pentru fetițele de școală, în 2 acte, de A. MELIN. Piesa e o feerie frumos închiegată din elementele basmelor noastre populare și s'a jucat până acum cu mare succes în mai multe centre școlare din Ardeal, ca în Blaj, Sibiu, Orăștie, Baia mare Șimleul Silvaniei, etc. De vânzare la toate librăriile. Prețul 3 lei.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte, altfel nu putem publica.